

"Senin dergâh-ı rahmetini, mahbub abdin olan Üveysü'l-Karânî'nin nidâsıyla ve münâcâtıyla şöyle çalışıyorum..." Veysel Karani'nin münacatının, Otuz İkinci Söz ile münasebeti nedir? Buradaki rahmet kapısından maksat nedir ve nasıl açılmıştır?

"Yâ Rab! Nasıl büyük bir sarayın kapısını çalan bir adam, açılmadığı vakit, o sarayın kapısını, diğer makbul bir zâtın sarayca menus sadâsıyla çalar, tâ ona açılsın. Öyle de, biçare ben dahi, Senin dergâh-ı rahmetini, mahbub abdin olan Üveysü'l-Karânî'nin nidâsıyla ve münâcâtıyla şöyle çalışıyorum. O dergâhını ona açtığın gibi, rahmetinle bana da aç..."

Bu rahmet duasının hem bu Söz'ün sonunda yer alması hem de muhtevası gösteriyor ki, bu münacat belli bir eserle ve belli bir zamanla sınırlı değildir. Bu münacatta, ubudiyetin esası olan aczini, fakrını ve naksını bilme noktasında mükemmel bir kulluk şuuru sergileniyor.

Burada kulluk şuurunun en ileri noktasında bulunan Peygamber Efendimizin (asm.) bir hadîs-i şerifini hatırlayalım:

"İçinizde Allah'ı en çok seveniniz benim, O'ndan en fazla da ben korkarım."

Üstadın iki mühim cephesi vardır: Birisi kulluk ciheti, diğeri ise bu dehşetli asırda iman ve Kur'ân hizmetiyle vazifeli bir maneviyat sultanı olma ciheti.

Bu münacat muhtevası itibariyle Üstadın kulluk şuurundaki kemalinin bir göstergesidir. Şu var ki, onun iman hizmetindeki muvaffakiyeti de bu şuurun meyvesidir.

Üstadımız, *"Ben imanın cereyanındayım, karşımda imansızlık cereyanı var."* demiş ve karşı cereyanın kalplerde açtığı yaralardan çok müteessir olduğunu da şu ifadeleriyle ortaya koymuştur:

"Karşımda müthiş bir yangın var,..., içinde evladım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor."

Bu büyük yangın karşısında kendi imkânlarının noksanlığını de şöyle dile getiriyor:

“Elleri bağlı zayıf hasta bir tek adama ordular taarruz ediyor.”

Basın ve yayın ordusundan, komünist ve mason teşkilatlarına kadar dünya çapındaki düşmanlara karşı onun tek dayanağı Allah'ın rahmet ve inayeti olmuştur. Bu ızdırar halinde, kendisine rahmet kapıları açılmış, en zor şartlarda eserlerini telif ve neşir etme imkânı ihsan edilmiş, yine en tehlikeli şartlarda etrafı kahraman talebeleriyle yine Allah'ın bir rahmeti ve ihsanı olarak kuşatılmıştır.

“Senin dergâh-ı rahmetini, mahbub abdin olan Üveysü'l-Karânî'nin nidâsıyla ve münâcâtıyla şöyle çalıyorum. O dergâhını ona açtığın gibi, rahmetinle bana da aç.” duası böylece kabul olmuştur.

[Veysel Karânî hazretleri hakkında bilgi için tıklayınız.](#)